

ærede Medlem fra Fredensborg havde faaet sine Ændringsforslag vedtagne, og jeg har begrundet, hvorfor jeg anser Regeringsforslaget for bedre, i min Tale i Lørdags. Hvis Landstinget skulde vedtage Regeringsforslaget, som det foreligger, eller dog kun med den af mig i Lørdags antydede Ændring, som i Virkeligheden er af mere formel Natur, vil det være mig det kæreste, og jeg vil ikke finde nogen som helst Anledning til at søge det ændret i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Fredensborgs Forslag. Men hvis det ærede Medlem fra Fredensborg har Ret i sin Formodning om, at man i Landstinget ikke vil føle sig tilfredsstillt ved Forslaget, som det kommer her fra Folketinget, men snarere vil kunne føle sig tilfredsstillt ved det i den Skikkelse, det ærede Medlem har ønsket at give det, saa har jeg udtalt — og det er i god Overensstemmelse med, hvad jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling —, at jeg ser ikke, at Loven principielt eller praktisk gøres ubrugelig derved, navnlig ikke ved at man sætter Billetstempelskat i Stedet for Bruttoskat. Jeg kan overhovedet ikke se nogen principiel Forskel mellem disse to Former, idet Skatten i det ene som i det andet Tilfælde vil overvælttes paa Forbrugerne. Og heller ikke kan jeg se, at de øvrige Forslag, det ærede Medlem fra Fredensborg har fremsat — paa nogle ganske enkelte nær, som jeg har taget Afstand fra —, vilde ubrugeliggøre Loven. Derfor har jeg sagt, at hvis Landstinget skulde stille sig paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Fredensborg, er jeg villig til at forhandle paa dette Grundlag, men jeg har aldrig indrømmet, at det ærede Medlem fra Fredensborgs Forslag skulde være bedre end Regeringens.

Marott: Jeg stemmer selvfølgelig sammen med min Gruppe imod det foreliggende Lovforslag. Jeg finder kun Anledning til at sige, at det forekommer mig, at ændret paa den Maade som foreslaaet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), som repræsenterer en af Højres Grupper her i Tinget, vil dette Skattelovforslag blive endnu mere uretfærdigt, end det er i Forvejen. Det ærede Medlem drager jo med Hensyn til Skatten en Grænse imellem de forskellige Forlystelsessteder, idet han vil lægge en lavere Skat paa dem, der have ministeriel Bevilling, end paa dem, der have Politibevilling, og det er det, jeg synes, er et Udtryk for en Uretfærdighed,

som det jo nu endogsaa lader til, at den højt-ærede Finansminister vil tiltræde, hvis Landstinget skulde ville forlange det. Det forekommer mig, at hvis man drager en saadan Grænse, er det i høj Grad rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) vistnok har gjort opmærksom paa, at man derved vil komme til en højere Skat paa de billigere Forlystelser, det vil sige paa de Adspredelser, som Fattigfolk nærmest ere henviste til.

Man gør fra anden Side gældende, at man — maaske er det ikke sagt rent ud, men det er i alt Fald det, der ligger bag ved — ved at drage en saadan Linie vil søge at ramme de daarlige Forlystelser, og det bliver altsaa i Modsætning til de gode Forlystelser. Til de gode Forlystelser henregner man rimeligvis alt, hvad der hedder Teaterforestillinger, idet alle Teaterforestillinger ifølge dette Forslag ville faa en billigere Skat end andre Forlystelser. Nu vil jeg gerne tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad vi sikkert alle kunne være enige om, at der er stor Forskel paa Teatre, lige saa vel som der er stor Forskel paa Varieteer, og jeg vil sige, at jeg har ofte været paa Varieté, hvor jeg har set Forestillinger, der have været langt, langt bedre Adspredelser, mere forældende, om man vil, end netop det, man ofte ser paa Teatre. Paa Varieteer ser man f. Eks. Gymnastik, gode Akrobater, smuk Dans, Kunstskydning og meget andet, som kan have en god Indflydelse paa det Publikum, der er til Stede. Men det er jo ikke altid, at man træffer paa kunstneriske Adspredelser paa Teatrene. Jeg skal ikke her optræde som Moralist, men jeg vil kun sige, at jeg finder det ganske urimeligt, naar man gennem et saadant Forslag vil søge at privilegere visse Teatre fremfor Varieteerne. Medens jeg meget godt kan tænke mig, at en Familie kan gaa paa Varieté uden at tage nogen som helst moralsk Skade og ligeledes gaa til Dans ved en Grundlovsfest, uden at det kan skade, saa kan jeg derimod ikke anbefale alle at gaa paa ethvert som helst Teater. Der er her i Byen et Teater, som for Tiden spiller et Stykke, der hedder: „Har De noget, der skal fortoldes?“ Jeg behøver blot at nævne dette Stykke for at gøre opmærksom paa, hvor urimeligt det er at trække Grænsen for denne Skat mellem Teatre paa den ene Side og Varieteer paa den anden Side. Jeg behøver kun at nævne dette for at fastslaa, at hvis man virkelig oppe i Landstinget gaar til en saadan Adskillelse for denne Skats Vedkommende, vil det i alt Fald moralsk set ikke være nogen